

РЕШЕНИЕ

№ 21812

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 15.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **5882** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 и сл. от Закон за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Сдружение “За Земята –достъп до правосъдие“ чрез пълномощника му –адв.С. А. срещу Решение за предоставяне на частичен достъп до обществена информация № 10/16.05.2024 г., издадено от Директора на РИОСВ- Х..

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като е издадено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че поисканата информация има характер на служебна обществена такава и чрез получаване на достъп до същата жалбоподателят ще може да си състави мнение за дейността на задължения субект във връзка с осъществяване на административнонаказателната му дейност по ЗООС.

На следващо място, в жалбата се навеждат доводи, че задълженият субект е нарушил материалния закон, като неправилно е приложил разпоредбата на чл.29 от ЗООС. В случая приложението следвало да намери чл.28 от ЗООС, тъй като се касаело за налична първична информация по смисъла на чл.18, т.1 от ЗООС.

По изложените съображения се иска отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебното заседание, проведено по делото жалбоподателят се представлява от

пълномощника си –адв.А.. Последният в дадения ход по същество отправя молба към съда да отмени обжалвания административен акт по подробно развитите в жалбата аргументи.

Ответникът по жалбата – Директор РИОСВ- Х., не изпраща процесуален представител. В съда е депозирано писмено становище от ответника за неоснователност на жалбата, като се прави искане същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните приема следното от фактическа страна:

Процесното административно производство е образувано въз основа на подадено от Сдружение „За земята – достъп до правосъдие“ заявление с рег. № АП-118/26.04.2024 г. /л. 18 от делото/. Със същото е поискало от директора на РИОСВ-Х. достъп до следната обществена информация:

1.Копия от всеки акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, съставен по Закона за опазване на околната среда /ЗООС/, Закона за управление на отпадъците /ЗУО/, Закона за водите /ЗВ/, Закона за ограничаване изменението на климата /ЗОИК/ и подзаконовите нормативни актове, издадени в съответствие с тези закони, на „ТЕЦ Марица 3“ АД в качеството му на оператор на КР № 41-Н1/2012 г., последно актуализирано с Решение № 41-Н1-ИО-А12/2021 г., в периода 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г.;

2.Копия от констативните протоколи, в които са отразени обстоятелства във връзка с горепосочените нарушения;

3.Копия от издадените наказателни постановления (НП) във връзка с горепосочените нарушения, независимо дали са изменени или отменени;

4.Информация кои НП са изменени или отменени;

5.Копия от съдебните решения във връзка с обжалването на тези НП;

6.Информация кои от горепосочените съдебни решения все още не са влезли в сила;

7.Информация за изплатените от „ТЕЦ Марица 3“ АД суми по наложени НП за периода 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г., както и информация за сумите, изплатени по всяко едно НП (под опис) за периода.

Предпочитаната форма за предоставяне на информацията е чрез копия на хартиен носител, съгласно чл.26, ал.1, т.3 от ЗДОИ.

С Писмо изх. № АП-118-1/02.05.2024 г. /л. 14/ на директора на РИОСВ-Х. на основание чл. 31, ал. 1 и ал. 2 ЗДОИ е поискано съгласие от „ТЕЦ Марица 3“ АД за предоставяне на горепосочената информация.

С Писмо № АП-118(2)/10.05.2024 г. /л. 15/ изпълнителният директор на „ТЕЦ Марица 3“ АД -Д. изразява категорично несъгласие да бъде предоставен достъп на сдружението до поисканата информация. Сочил, че е налице основание за отказ от предоставяне на достъп до поисканата информация по смисъла на чл.37, ал.1 от ЗДОИ и чл.20, ал.1, т.5 от ЗООС, тъй като достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично отказва предоставянето на исканата обществена информация.

С атакуваното в настоящото съдебно производство Решение № 10/16.05.2024 г. на директора РИОСВ-Х. на сдружението е предоставен достъп до исканата информация по т. 1- 4 вкл. от заявлението. По отношение на информацията, касаеща съдебни решения, е указано на заявителя, че следва да се обърне към компетентния съдебен орган. С решението е отказан достъп до исканата с т. 7 от заявлението обществена

информация. На основание чл.20, ал. 2 ЗДОИ и чл. 29 ЗООС е определена сума в размер на 300 /триста/ лева за предоставяне на информацията по т. 1- 4 вкл. от заявлението.

Решението е връчено срещу подпис на представител на сдружението- заявител на 22.05.2024 г. /л. 13 от делото/.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК. Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

В конкретния случай подаденото от оспорващия заявление отговаря на изискванията на чл. 25, ал. 1 от ЗДОИ за съдържание. Задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ и чл.21, ал.1 от ЗООС, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него е ответникът. Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в предписаната писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл.59, ал.2 АПК.

Съгласно чл.17 ЗООС всеки има право на достъп до наличната информация за околната среда, без да е необходимо да доказва конкретен правен интерес. В чл.19 ЗООС се съдържа определение на "информация за околната среда", което в своя обхват включва както информация за компонентите и факторите, които влияят и определят състоянието на околната среда, така и широк кръг от дейности и обстоятелства, свързани с човешкото здраве и безопасност, условията за живот на хората и други, доколкото те са или могат да бъдат засегнати от състоянието на елементите на околната среда. Правото на информация, разгледано в контекста на основното право на гражданите на благоприятна и здравословна околна среда, прокламирано в чл.55 от Конституцията на Република България, може да бъде ограничавано само в случаите на чл.20, ал.1 ЗООС.

По силата на Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда /т.нар. О. конвенция/, всяка страна се стреми да гарантира, че длъжностните лица и органите подпомагат и дават насоки на обществеността при търсенето на достъп до информация, при улесняването на участието при вземането на решения и търсенето на достъп до правосъдие по въпроси на околната среда.

Съгласно чл.2, т. 3, б. "б" от Конвенцията "информация за околната среда" означава всяка информация в писмена, визуална, звукова, електронна или друга материална форма относно дейностите или мерките, включително и административните мерки, екологичните споразумения, политики, законодателство, планове и програми, които оказват или биха могли да окажат въздействие върху елементите на околната среда.

В чл.4, т.1 от О. конвенция е посочено, че всяка страна е длъжна да осигури достъп до информация, включително и когато става въпрос за достъпа до документи, в които се съдържа такава. В случая поисканата информация следва да бъде предоставена, ако не са налице изключенията в чл.20, ал. 1 ЗООС, като задължение на органа е да отчете обществен интерес от разкриването на обществена информация, съгласно чл.20, ал.4 ЗООС. Търсената информация, следва да бъде определена като „информация за околната среда“ по смисъла на чл.19, т.1-6 ЗООС, като в кръга на тази информация се включва и тази по т. 2, а именно: административните мерки, международни договори, политика, законодателство, включително доклади за прилагане на законодателството в областта на околната среда, планове и програми, които оказват или са в състояние да оказват въздействие върху компонентите на околната среда. Според чл. 18 ЗООС информацията за околната среда е налична първична информация, налична предварително обработена информация и нарочно обработена информация.

В конкретния случай, от Сдружение „За земята- достъп до правосъдие“ е поискана информация относно издадените АУАН, констативни протоколи и НП за периода 01.01.2023 г.- 31.12.2023 г. по отношение на „ТЕЦ Марица 3“ АД, като ответникът с процесното решение е предоставил достъп до същите.

Спорният въпрос в настоящия казус е дали поисканата от заявителя информация представлява „налична първична информация“ по смисъла на т.7, §1 от ДР на ЗООС или „нарочно обработена“ такава по смисъла на т.9, §1 от ДР на ЗООС.

Според легалната дефиниция, дадена в т.7, §1 от ДР на ЗООС -"Налична първична информация" е информацията, представляваща резултатите от измервания, изпитвания, наблюдения и други подобни, непридружени от анализи, прогнози и обяснения, събирана в рамките на задълженията на компетентната администрация, без за това да е необходимо искане на заинтересувано лице.

Съгласно т.9, §1 от ДР на ЗООС- "Нарочно обработена информация" е информацията, събирана или обработвана, обобщавана и анализирана по искане на заинтересувано лице.

Настоящият съдебен състав намира, че предоставената информация по т.1- т.4 от заявлението на Сдружение „За земята – достъп до правосъдие“ представлява „нарочно обработена информация“ по смисъла на § 1, т. 9 ДР ЗООС, защото компетентният орган във връзка с подаденото заявление следва да обработи, обобщи и анализира информация, която се отнася до конкретен субект на административни нарушения по посочени от сдружението законови/подзаконови актове, извършени в определен период от време. Освен това органът не само следва да представи всички НП, отговарящи на посочените от сдружението критерии, но и да посочи кои от обжалваните НП са изменени или отменени.

Разпоредбата на чл.29 от ЗООС предвижда, че за предоставяне на нарочно обработена информация заплащането се договаря за всеки конкретен случай. Цитираната правна норма представлява отклонение от общото правило на чл. 20, ал. 2 ЗДОИ вр. чл. 28 ЗООС. При определяне на дължимата сума за предоставяне на информацията директорът на РИОСВ Х. следва да съобрази обема на исканата информация с човешкия и времеви ресурс, който ще е необходим, за да бъде тя обработена, обобщена и анализирана. Липсват изрично разписани законови правила, които да определят как да се овъзмездят разходите по вложения труд за обработване, обобщаване и анализиране на исканата информация при съобразяване със сложността на съответната задача, необходимото време и ресурс, поради което е практически

невъзможно да бъдат обхванати всички възможни хипотези. С оглед липсата на нормативна уредба, която да бъде съобразена при изчисляване на разходите по предоставяне на нарочно обработена информация по § 1, т. 9 ДР ЗООС, преценката какъв ще бъде размерът им е въпрос по целесъобразност. На основание чл. 83, ал.2 АПК възможността да бъде проверена целесъобразността на административен акт е предвидена при неговото оспорване по административен ред пред по-горестоящ орган. Т. в настоящия случай е не проведено. Въпросът за целесъобразността на дадено административно решение е извън преценката за законосъобразност на акта, която следва да бъде извършена от съда - арг. чл.146 АПК. В същия смисъл е и Решение № 2207/03.04.2024 г. по адм.дело № 11335/2023 г.

С оспореното решение е предоставен пълен достъп до поисканата информация по т. 1 – т. 4 от заявлението, с което целта по чл. 2 ЗДОИ е изпълнена, а правото на достъп до обществена информация не е засегнато.

Отказът на административния орган да предостави поисканата информация по т.5 и т.6 от заявлението, а именно предоставяне на копия от съдебните решения във връзка с обжалването на конкретни НП, както и посочване на съдебните решения, които са влезли в законна сила, е правилен и законосъобразен. Правилно е посочено, че за предоставяне на тази информация, заявителят следва да се обърне към компетентните съдебни власти.

Отказът на административния орган да предостави поисканата информация по т.7 от заявлението отнасяща се до заплатените от „ТЕЦ Марица 3“ АД суми по наложени санкции с НП за периода 01.01.2023 г. до 31.12.2023 г., съдът намира също за законосъобразен. В подкрепа на този извод следва да се вземе предвид, че поисканата в т.7 информация не попада в предметния обхват на чл.19 ЗООС и не е налице сочения от жалбоподателя надделяващ обществен интерес по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ. Наличието на такъв интерес следва да се преценява когато исканата информация следва да бъде предоставена по реда на ЗДОИ, докато в случая е налице специален такъв по ЗООС.

Предвид гореизложеното съдът намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, правилно е приложен материалния закон, поради което и не са налице твърдяните от жалбоподателя отменителни основания. Ето защо, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

До приключване на устните състезания от страните не е заявена претенция за присъждане на разноски, поради което и съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 29-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Сдружение „За земята – достъп до правосъдие“ против Решение за предоставяне на частичен достъп до обществена информация № 10/16.05.2024 г., издадено от Директора на РИОСВ- Х..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно оспорване, на основание чл.40, ал.3 от Закон за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ:

